

Już Cię żegnam najmilszy

Lament Matki Bożej

Tekst XVII w.

(Mioduszewski)



1. Już Cię że - gnam naj - mil - szy Sy - nu Chry - stu - sie,
2. Już od za - lu u - mie - ram, na to pa - trza - jąc.
3. Cóż Ja po - cznę na świe - cie kie - dym poz - by - ła



Ser - ca me - go po - cie - cho śli - czny Je - zu - sie.
Nie wiem co czy - nić Mat - ka smut - na zo - sta - jąc.
Cie - bie, Sy - nu naj - mil - szy, mar - niem stra - ci - ła?



Cóż ja po - cznę u - tra - pio - na Mat - ka Two - ja
O zło - śli - wych lu - dzi czy - ny i - ma - ją - cych
Niech - że u - mrę z tej przy - czy - ny że mi wzię - ły



o - pu - szczo - na stra - ciw - szy Cie - bie Weź mnie ra - czej
bez przy - czy - ny. (Do - syć za - ło - ści) Na mo - dli - twie
ludz - kie wi - ny Sy - na mo - je - go Kró - ry po - to



na śmierć z so - bą wo - lę u - mrzeć ra - zem z To - bą
klę - czą - ce - go krwa - wym po - tem pły - ną - ce - go
zstą - pił z nie - ba że o - ku - pu by - ło trze - ba



Życ spo - łem w nie - bie.
Nie masz li - toś - ci.
Lu - do - wi - Je - go.